

**ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ**

Απομαγνητοφώνηση

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΕΒ
ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**

**ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΗΣ NET
ΣΤΗΝ ΕΚΠΟΜΠΗ 'ΕΤΣΙ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ'
ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ ΚΩΣΤΑ ΑΡΒΑΝΙΤΗ**

Τρίτη, 2 Σεπτεμβρίου 2003 (9.30' - 10.00')

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ: Καλημέρα σας κ. Κυριακόπουλε. Η ερώτηση δεν αφορά τόσο την οικονομία όσο τα πολιτικά πράγματα της χώρας. Πολλές φορές νιώθω ότι παρεμβαίνετε στα πολιτικά δρώμενα με τον άλφα ή τον βήτα τρόπο.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αναμφισβήτητα. Ο ρόλος του κοινωνικού εταίρου είναι να παρεμβαίνει. Βεβαίως όχι με κομματική χροιά.

Ο ρόλος του ΣΕΒ είναι να εκπροσωπεί τις θέσεις του επιχειρηματικού κόσμου, όχι μόνο της μεταποίησης και της βιομηχανίας, σήμερα και των υπηρεσιών προς όλες τις κατευθύνσεις. Και προς τους άλλους κοινωνικούς εταίρους αλλά και προς την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση.

Άρα πράγματι θα ακούτε τον ΣΕΒ κάθε τόσο να βγαίνει με θέσεις, οι οποίες προσπαθούμε να μην έχουν κομματική χροιά αλλά να είναι όσο πιο αντικειμενικές γίνεται, γιατί πιστεύουμε ότι με την παρέμβασή μας μπορούμε να βοηθήσουμε θετικά τις εξελίξεις του τόπου.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Για να μείνουμε λίγο στην ειδησεογραφία, κ. Πρόεδρε: Σήμερα αναμένεται το κοινωνικό πακέτο. Από το στόμα του ίδιου του Πρωθυπουργού της χώρας, του Προέδρου της Κυβερνήσεως.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πράγματι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σας ανησυχεί; Σας προβληματίζει; Σας ευχαριστεί;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Καταρχήν πιστεύω ότι όλοι περιμένουμε τις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού, οι οποίες, δεν είναι μόνο από το κοινωνικό πακέτο είναι η οικονομική πολιτική που προτείνει η κυβέρνηση, για το επόμενο 12μηνο.

Είθισται συνήθως στην Έκθεση Θεσσαλονίκης να γίνονται εξαγγελίες, για τα προγράμματα, για τους προϋπολογισμούς, για τους στόχους που βάζει η κυβέρνηση, άλλους από αυτούς τους στόχους τους πιάνει άλλους δεν τους πιάνει, και μέσα στα πλαίσια αυτών των στόχων είναι και το κοινωνικό πακέτο.

Η έκκληση η δική μας αφορά όλους στη Θεσσαλονίκη, δηλαδή Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση, εν όψει των εκλογών να μη μπούμε σε έναν ανταγωνισμό παροχολογίας και λαϊκισμού, αλλά βεβαίως με μέτρο στα πλαίσια των αντοχών της οικονομίας να δώσουμε στην κοινωνία αυτά που ουσιαστικά έχει ανάγκη.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θεωρείτε ότι έχουμε μια κατεύθυνση αναπτυξιακή -από αυτό που έχουμε ακούσει μέχρι στιγμής, από αυτά που έχουμε στα χέρια μας;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κοιτάξτε. Θα σας πω το εξής. Η συζήτηση που είχαμε με τον Πρωθυπουργό κατευθύνθηκε σ' αυτήν την κατεύθυνση ακριβώς, να δούμε ποια είναι τα μέτρα αυτά τα οποία θα ωθήσουν την ανάπτυξη.

Υπάρχει ένας μεγάλος προβληματισμός κατά πόσο η ελληνική οικονομία μπορεί να διατηρήσει τους ρυθμούς ανάπτυξης τους οποίους έχει επιδείξει τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Εκεί πιστεύουμε ότι και ο αναπτυξιακός νόμος, αλλά και η φορολογική μεταρρύθμιση -που δεν έχει ολοκληρωθεί και πρέπει να ολοκληρωθεί- θα παίξουν σημαντικό ρόλο. Χρειάζεται και δημοσιονομική πειθαρχία. Χρειάζεται να έχουμε πλεονάσματα στους προϋπολογισμούς μας, που δεν έχουμε δυστυχώς, αλλά θα πρέπει να επιδείξουμε ακόμα μεγαλύτερη πειθαρχία, για να μπορέσουμε να μειώσουμε το δημόσιο χρέος και για να αντιμετωπίσουμε και το ασφαλιστικό, στο οποίο ο προηγούμενος συνομιλητής σας έδωσε τόση έμφαση.

Το ασφαλιστικό είναι μπροστά μας, είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και από το δημογραφικό της χώρας μας, εξαρτάται από τους ρυθμούς ανάπτυξης που θα μπορέσουμε να επιδείξουμε, άρα όλα αυτά μας προβληματίζουν.

Γιατί σήμερα, ο ΣΕΒ, έχει ουσιαστικά τρεις προτεραιότητες. Το πρώτο είναι ανταγωνιστικότητα του τόπου μας και της κάθε ελληνικής επιχείρησης...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Στο χέρι σας δεν είναι;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι δεν είναι απολύτως στο χέρι μας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Γιατί;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα το συζητήσουμε αν θέλετε. Δεύτερο θέμα σήμερα είναι ο πληθωρισμός, ένα άμεσο θέμα που θίγει την ανταγωνιστικότητα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κι αυτό στο χέρι σας δεν είναι;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι δεν είναι ούτε αυτό στο χέρι μας απόλυτα, θα το συζητήσουμε αν θέλετε και αυτό. Και το τρίτο είναι η απασχόληση.

Τι γίνεται με την ανεργία; Τι γίνεται με την απασχόληση; Ένα κοινωνικό θέμα που πρέπει να απασχολεί όλους μας. Αν θέλετε να πιάσουμε ένα- ένα από αυτά, πολύ ευχαρίστως.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι. Παραδείγματος χάριν διάβασα ερώτηση συναδέλφου σ' εσάς μετά τη συνάντηση που είχατε με τον Πρωθυπουργό. Είπε ο συνάδελφος: Ο Πρωθυπουργός σας ζήτησε να συγκρατήσετε τις τιμές;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Πρωθυπουργός δεν μας ζήτησε να συγκρατήσουμε τις τιμές. Έγινε μια συζήτηση για τον πληθωρισμό και τις τιμές -και νομίζω ότι συμφωνήσαμε και εμείς και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας που παρευρίσκετο και ο Πρωθυπουργός ότι εκεί που δεν λειτουργεί ο ανταγωνισμός έχουμε μια έξαρση των τιμών.

Η έξαρση των τιμών αυτών, άμα κοιτάξετε τα στοιχεία, είναι κατεξοχήν στη λιανική πώληση, είναι στο τέλος της αλυσίδας. Δεν είναι στις χονδρικές τιμές, δεν είναι στη μεταποίηση.

Υπάρχουν βεβαίως κάποιες περιπτώσεις τιμών που μπορεί να έχουν ανέβει, αλλά δεν είναι εκεί. Οι δείκτες που έχουμε και παρακολουθούμε, δείχνουν ότι η μέση αύξηση της χονδρικής τιμής των ελληνικών προϊόντων της μεταποίησης υστερεί του πληθωρισμού.

Άρα το πρόβλημα είναι σε κάποιους χώρους -όπως είναι τα νησιά, όπως είναι πιθανώς τα πλοία που κάνουν τις συνδέσεις τώρα το καλοκαίρι με τα νησιά, είναι τα εστιατόρια, είναι ο χώρος διασκέδασης κατεξοχήν και πολύ λιγότερο τα σουπερ μάρκετ αν πάτε ή τα μαγαζιά ένδυσης κ.λπ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε δεν θα μπορούσα να δεχτώ ότι ο χώρος ο δικός σας ή ο κόσμος ο δικός σας των βιομηχάνων είναι άγιος...

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μα προς Θεού! Σε καμία κοινωνία δεν υπάρχουν άγιοι. Θα ξέρετε πολύ καλά ότι σε όλα τα επαγγέλματα και στους

δημοσιογράφους αλλά και στους επιχειρηματίες, υπάρχουν οι άριστοι, οι καλοί, οι μέτριοι, οι κακοί, οι απατεώνες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πήραν οι βιομηχανίες κονδύλια;

Ο.ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλωστε και στους γιατρούς έλεγε ο κ. Γιακουμάτος πριν από λίγο που είναι γιατρός.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αλλά πήρατε κονδύλια. Όχι εσείς. Η βιομηχανία πήρε χρήματα. Από το χρηματιστήριο, από επιδοτήσεις του κράτους.

Που είναι αυτά τα χρήματα; Που επενδύθηκαν αυτά τα χρήματα στον τόπο;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Καταρχήν για να το δούμε, για τι πράγμα μιλάμε. Η χώρα μας θα ξέρετε ότι τα τελευταία χρόνια έχει μια σημαντική έξαρση στις επενδύσεις. Και όχι στις ξένες επενδύσεις, στις εθνικές επενδύσεις, είτε του δημοσίου τομέα, είτε του ιδιωτικού τομέα.

Αυτές χρηματοδοτήθηκαν σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό από την αύξηση του χρηματιστηρίου, στο τέλος της προηγούμενης δεκαετίας. Εκεί αντλήθηκαν σημαντικά κεφάλαια. Δεν λέω ότι όλα πήγαν για επενδύσεις, αλλά ένα πολύ μεγάλο μέρος πήγε για επενδύσεις.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πόσες θέσεις εργασίας δημιουργήσατε;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δημιουργήθηκαν σημαντικές θέσεις εργασίας. Μην ξεχνάτε ότι έχουμε στη χώρα μας απορροφήσει και όλη τη μετανάστευση.

Το μέγα πρόβλημα είναι ότι δεν επαρκεί. Είναι ότι έχουμε ακόμα ένα 10% του ενεργού πληθυσμού που δεν έχει εργασία. Και ένα μεγάλο άλλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας, που δεν ψάχνει καν να βρει εργασία.

Γιατί το θέμα της απασχόλησης -που είναι λίγο διαφορετικό από την ανεργία- είναι ένα άλλο σοβαρό θέμα. Στη χώρα μας δουλεύουν λιγότεροι σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Ο στόχος είναι το 70% του ενεργού πληθυσμού να μπορεί να εργαστεί και στη χώρα μας είναι στο 52-53%. Άρα δυο στόχοι συγχρόνως. Ένα είναι πως θα μειώσουμε την ανεργία, δεύτερο πως θα μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε το ανθρώπινο δυναμικό, που έχουμε στη χώρα μας.

Γιατί πολλοί απογοητεύονται και δεν πάνε καν στο ταμείο ανεργίας. Δεν ξεκινάνε καν να εργαστούν. Τελειώνουν το Πανεπιστήμιο, τη Σχολή, δεν βρίσκουν μια δουλειά και δεν γράφονται πουθενά.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όμως, κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν απολύσεις. Δεν αντιμετωπίζεται έτσι το θέμα της ανεργίας.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας πω. Η αίσθηση η δική μας είναι ότι δεν είναι με μέτρα αστυνόμευσης που μπορεί να λύσεις το θέμα, αλλά είναι πραγματικά με ένα περιβάλλον τέτοιο, που βοηθά την επιχειρηματικότητα που θα βοηθάει τις επενδύσεις. Που θα κάνει την κάθε ελληνική επιχείρηση πιο ανταγωνιστική. Όχι μόνο μέσα στην ελληνική αγορά αλλά στη διεθνή αγορά που σήμερα ανταγωνίζονται οι επιχειρήσεις.

Άρα αυτό είναι ο στόχος και όχι πως θα επιβάλουμε στις επιχειρήσεις να προσλάβουν κόσμο που δεν θέλουν, να κρατήσουν κόσμο που δεν έχουν ανάγκη. Αυτό θα κάνει αυτές τις επιχειρήσεις προβληματικές. Και έχουμε ζήσει, νομίζω όλοι μας, το τι έγινε με τις προβληματικές επιχειρήσεις στη χώρα μας.

Άλλωστε, έχουμε κι αρκετές προβληματικές ακόμα του δημοσίου τομέα. Έχουμε το παράδειγμα της Ολυμπιακής, ένα καυτό παράδειγμα που αυτές τις μέρες είναι σε εξέλιξη, και πολλές άλλες.

Νομίζω ότι δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε τέτοιες επιχειρήσεις. Θέλουμε επιχειρήσεις σύγχρονες, που μπορούν ν' ανταγωνιστούν, που δεν βασίζονται στο φθηνό εργατικό κόστος. Διότι σήμερα η χώρα μας δεν έχει φθηνό εργατικό, ούτε θέλουμε να έχει φθηνό εργατικό. Θέλουμε να έχουμε υψηλό επίπεδο ανθρώπινου δυναμικού με δεξιότητες, με γνώσεις κι έτσι θα είμαστε ανταγωνιστικοί.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εγώ θυμάμαι τις δηλώσεις του κ. Χριστοδουλάκη που μιλούσε ότι εσείς θέλετε μισθούς Κίνας.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι αυτό είναι λανθασμένες απόψεις. Ο ΣΕΒ, (το είπε ο κ. Χριστοδουλάκης; καλά μπορεί να το είπε ο κ.Χριστοδουλάκης δεν το ξέρω) εγώ θέλω να σας πω ότι δεν είναι αυτές οι θέσεις του ΣΕΒ και πιστεύω ότι και η ΓΣΕΕ το ξέρει πάρα πολύ καλά.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πιστεύετε δηλαδή ότι ένας εργαζόμενος -γιατί μας βλέπουν και οι εργαζόμενοι αυτή την ώρα, όχι μόνο επιχειρηματίες- θεωρείτε ότι ένας εργαζόμενος αμείβεται αυτό που αξίζει;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πιστεύω ότι ο Έλληνας εργαζόμενος αμείβεται ανάλογα με την παραγωγικότητα του.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Και είναι παραγωγικός ο Έλληνας εργαζόμενος;

Ο.ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το κόστος της εργασίας στη χώρα μας δεν είναι φθηνό. Και δεν είναι φθηνό όχι μόνο για τα χρήματα που παίρνει ο εργαζόμενος στο χέρι του, είναι για όλες τις άλλες επιβαρύνσεις που επιβαρύνουν το κόστος εργασίας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όπως; Για να το καταλάβω αυτό.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι οι πολύ μεγάλες ασφαλιστικές επιβαρύνσεις, είναι τα φορολογικά, είναι μια σειρά από άλλα, το πλαίσιο όλο το νομοθετικό, το εργατικό, το οποίο κάνει το κόστος σχετικά ακριβό. Είναι ευθυγραμμισμένο αναμφισβήτητα με το επίπεδο της παραγωγικότητας και της προόδου που έχει η οικονομία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Επειδή είμαστε από τους πιο φθηνούς εργαζόμενους στην Ευρώπη σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT...

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έχουμε τις χαμηλότερες αμοιβές, όχι φθηνότερους. Είναι δυο διαφορετικά πράγματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ωραία. Βοηθήστε με να το καταλάβω.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας το εξηγήσω. Εάν έχουμε τρεις εργαζόμενους, για να κάνουν μια δουλειά που κάπου αλλού την κάνουν δυο εργαζόμενοι, αλλά εμείς πληρώνουμε το ήμισυ πιθανώς της αμοιβής που παίρνουν οι δυο στην Γερμανία για να κάνουν τη δουλειά που εδώ χρειάζονται τρεις, δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι είμαστε χαμηλού κόστους.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Δηλαδή μπορεί να έχετε τρεις αντί για δυο;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι. Γιατί το όλο πλαίσιο είναι αυτό που πολλές φορές αλλάζει τα δεδομένα.

Ο περιορισμός στις απολύσεις -παρά το γεγονός ότι δεν πιστεύω ότι σήμερα αυτό είναι το κύριο θέμα. Δεν νομίζω ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις θέλουν να κάνουν απολύσεις και οι νόμοι είναι αυτοί που τους περιορίζουν.

Άλλωστε, τουλάχιστον στον ιδιωτικό τομέα υπάρχουν και άλλοι τρόποι με εθελουσία έξοδο, με κίνητρα να μειώσεις το προσωπικό σου ή τουλάχιστον να μη προσλάβεις κόσμο και να αφήσεις με τη φυσική εξέλιξη των πραγμάτων να μειωθεί το ανθρώπινο δυναμικό αν χρειάζεται.

Όμως το όλο πλαίσιο, οι συμβάσεις, οι συμφωνίες που έχουν γίνει όλα αυτά τα χρόνια, η ελληνική νομοθεσία, οι αναγκαστικές τοποθετήσεις, μια σειρά από πράγματα, επιβαρύνουν την ελληνική επιχείρηση και την κάνουν λιγότερο ανταγωνιστική από ό,τι μια επιχείρηση που σήμερα δρα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ποιες είναι οι ενστάσεις σας, σε ό,τι αφορά τον αναπτυξιακό νόμο, κύριε Κυριακόπουλε;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Οι ενστάσεις μας, άμεσα θα έλεγε κανείς μια από τις βασικές μας ενστάσεις είναι και αυτή: είναι η εμμονή στο να συνδέσουμε άμεσα την επιχορήγηση, με τις θέσεις εργασίας. Με μαθηματικό τρόπο. Θα σας εξηγήσω.

Η επιχορήγηση ή η επιδότηση -όπως αλλιώς λέγεται- είναι χρήματα του Έλληνα πολίτη και δικά σας και δικά μου και όλων μας. Πράγματι. Λοιπόν δίνω χρήματα στη βιομηχανία δίνω χρήματα στην επιχείρηση για να αναπτυχθεί για να μου δημιουργήσει συνθήκες. Όχι μόνο να μου δίνει προϊόντα, να δημιουργήσει θέσεις εργασίας, να δημιουργήσει πιο οικολογική συνθήκη λειτουργίας του εργοστασίου, δεκάδες πράγματα μπορούμε να πούμε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πράγματι έτσι είναι.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και το ζητούμενο είναι οι θέσεις εργασίας, είναι η απασχόληση. Το ερώτημα είναι πως φτάνεις να πετύχεις το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Είναι βάζοντας έναν μαθηματικό τύπο που λέει ότι για κάθε θέση εργασίας εγώ θα σου δίνω τόσα; Ή είναι 50.000 ευρώ -είναι η περίπτωση εδώ πέρα- ή είναι δίνοντας κίνητρα να γίνουν πολλές επενδύσεις που ουσιαστικά θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας, όχι μόνο μέσα στις ίδιες τις επιχειρήσεις αλλά και στο ευρύτερο περιβάλλον.

Γιατί θέλω να σας πω ότι για κάθε μία επιχείρηση σήμερα, που κάνει μια επένδυση, λειτουργούν μια σειρά από άλλες επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών. Διότι σήμερα λειτουργεί και ο μηχανισμός των εργολαβιών και του outsourcing, όπως λέγεται διεθνώς, όπου υπάρχουν εξειδικευμένες υπηρεσίες που παρέχονται από τρίτους. Καθαρισμός, η καντίνα κ.λπ. Συνηθίζουν φαντάζομαι και εδώ πέρα στην «ΕΡΤ» κάπως έτσι θα λειτουργεί, και πολλές άλλες υπηρεσίες, οι μεταφορές, τα φορτηγά...

Δεν είναι ανάγκη λοιπόν η επιχείρηση να τους προσλάβει και να τους βάλει μέσα στη μισθοδοσία του, αλλά αυτό δημιουργεί θέσεις εργασίας.

Και δεύτερο να πω το εξής. Δεν μπορούμε να φτιάξουμε ένα κοστούμει για όλους. Υπάρχουν πραγματικά επενδύσεις που το νούμερο αυτό μπορεί να είναι περίπου λογικό. Υπάρχουν όμως και επενδύσεις υψηλής τεχνολογίας όπου το νούμερο αυτό μπορεί να είναι υπερβολικά μεγάλο. Δεν στηρίζεται, άρα δεν θα επιχορηγούμε αυτές τις επενδύσεις. Θέλουμε μονάχα επενδύσεις που θα δημιουργούν θέσεις εργασίας και πολλές από αυτές δυστυχώς -δείτε τις περιπτώσεις του φασόν- ήταν επενδύσεις που σίγουρα ήταν στη λάθος κατεύθυνση, τουλάχιστον γίνανε τα τελευταία χρόνια.

Αποτέλεσμα είναι έγιναν οι μονάδες αυτές και αργά ή γρήγορα, γίνανε μη ανταγωνιστικές και μεταφέρθηκε όλο το φασόν σήμερα στις γειτονικές μας χώρες.

Άρα λοιπόν το ζητούμενο είναι η απασχόληση, είναι οι θέσεις εργασίας, αλλά όχι με έναν μαθηματικό απλοϊκό τρόπο. Θέλουμε να συνοπολογίζεται, να λαμβάνεται υπόψη για το τι θα δώσουμε στην κάθε

επένδυση, να δούμε και τι δημιουργεί, αλλά γιατί να μη κοιτάμε και τον αξιολογικό της χαρακτήρα, τον τεχνολογικό της συγχρονισμό, τι κάνει στην εκπαίδευση του προσωπικού, αν θα ανεβάσει τις δεξιότητες των Ελλήνων, αν αυτό θα δημιουργήσει μια σειρά άλλων επενδύσεων που θα έρθουν γύρω να πλαισιώσουν αυτή την επένδυση. Υπάρχουν πολλά πράγματα στην περιφερειακή μας ανάπτυξη, αυτά είναι που είναι πιο σημαντικά πράγματα πιστεύω από την άμεση διασύνδεση.

Άλλωστε αυτή η σύνδεση που υπήρχε στον προηγούμενο νόμο είναι αυτή που περιόρισε τη χρήση των κινήτρων. Λοιπόν θέλαμε να προλάβουμε αυτό το μέτρο.

Πέραν αυτού πιστεύω ότι ο νόμος αυτός ο καινούριος έχει πολλά στοιχεία που βελτιώνουν το καθεστώς με τον προηγούμενο. Χρειαζόμαστε όχι μόνο νέες επενδύσεις στον τόπο μας, χρειαζόμαστε να εκσυγχρονίσουμε και τις υπάρχουσες. Χρειάζονται οι επιχειρήσεις να παραμείνουν ανταγωνιστικές.

Αυτό σημαίνει, αν έχω μια μονάδα μιας παλιάς τεχνολογίας, πρέπει να τη βοηθήσω την επιχείρησή αυτή να πετάξει την παλιά αυτή μονάδα και να φέρει μια καινούρια σύγχρονη.

Αυτό δεν δημιουργεί αναγκαστικά θέσεις, μπορεί να είναι και μείωση θέσεων εργασίας, όμως το θέλουμε για τον τόπο μας. Έτσι θα έχουμε ανταγωνιστικές μονάδες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η δημόσια διοίκηση εκσυγχρονίζεται. Όχι με τους ρυθμούς που θα θέλαμε.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως εκσυγχρονίζεται. Η πρόοδος είναι εμφανής νομίζω σε πάρα πολλά θέματα. Δεν πρέπει κανείς εδώ να τα βρίσκει όλα μαύρα. Το ποτήρι είναι μισογεμάτο. Δεν είναι ούτε άδειο ούτε γεμάτο.

Υπάρχει μια πρόοδος, το θέμα όμως γενικότερα είναι αν η πρόοδος που επιτελείται στη χώρα μας είναι ανάλογη με την πρόοδο που επιτελούν οι άλλες χώρες, οι ανταγωνιστικές μας χώρες.

Και εδώ εμείς αγωνιούμε. Διότι βλέπουμε ότι όλοι προοδεύουν, όλοι τρέχουν σ' αυτό τον στίβο της διεθνούς οικονομίας, της παγκοσμιοποίησης, η θέση της χώρας μας είναι ουραγός στην ανταγωνιστικότητα και ενώ είχαμε πετύχει ορισμένα βήματα βελτίωσης, ιδίως εν όψει του ευρώ, αυτή τη στιγμή οι άλλοι μας έχουν φθάσει και ξεπεράσει.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Κυριακόπουλε, βοηθήστε με σε κάτι. Ακούω από διάφορους -πολιτικά πρόσωπα- και εδώ σε τούτη την εκπομπή να ρίχνουν μερικές φωτοβολίδες, τις οποίες δεν τις καταλαβαίνω.

Λέει το παράδειγμα της Ιρλανδίας ή της Πορτογαλίας. Θέλω σας παρακαλώ να μου πείτε για το παράδειγμα της Ιρλανδίας. Και αν το κάναμε εδώ τι θα γινόταν;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα είχαμε σήμερα μια άλλη χώρα, θα είχαμε ξεπεράσει τον στόχο της σύγκλισης -αυτό που σήμερα ονομάζουμε σύγκλιση και είναι ένας εθνικός στόχος, τον οποίο συμμαριζόμαστε όλοι, δηλαδή να φθάσουμε το μέσο επίπεδο το βιοτικό επίπεδο του μέσου Έλληνα στο μέσο Ευρωπαϊκό. Οι Ιρλανδοί το ξεπέρασαν. Ξεκίνησαν από το ίδιο που ήμασταν και εμείς προ δέκα ετών και σήμερα έχουν 20% μεγαλύτερο μέσο όρο κατά κεφαλή εισόδημα από ότι έχει η υπόλοιπη Ευρώπη. Πως το πέτυχαν αυτό; Το πέτυχαν γιατί καταρχήν....

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Να μου πείτε τι πέτυχαν για να καταλάβει ο πολίτης. Το πώς το πέτυχαν...

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν λέγαμε προηγουμένως ότι το μέσο εισόδημα του Έλληνα είναι στο 70% ή στο 65% ή στο 68% του μέσου Ευρωπαίου, οι Ιρλανδοί από 65 πήγαν στο 125%. Δηλαδή ο μέσος Ιρλανδός έχει εισοδήματα 25% υψηλότερα από τον μέσο Ευρωπαίο. Αυτό πέτυχαν σε δέκα χρόνια.

Και το ερώτημα είναι. Γιατί όχι εμείς; Τι κάνανε αυτοί, που το κάναμε σωστά και τι κάναμε εμείς, που το κάναμε προφανώς λάθος;

Λοιπόν η μεγάλη διαφορά είναι ότι η Ιρλανδία εδώ και πάρα πολλά χρόνια έχει απελευθερώσει την επιχειρηματικότητα, όλα αυτά τα πράγματα που συζητάγαμε προηγουμένως τα έχει ήδη κάνει εδώ και 15-20 χρόνια. Έχει καταφέρει να προσελκύσει επενδύσεις από όλα τα μέρη του κόσμου, και ιδιαίτερα από τις ΗΠΑ, αλλά και από την Ιαπωνία, και από πολλές άλλες περιοχές του κόσμου. Αλλά για να το κάνει αυτό, δεν έδωσε μόνο φορολογικά κίνητρα. Επένδυσε κατ' εξοχήν στην παιδεία της. Απελευθέρωσε την παιδεία, δημιούργησε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον στην παιδεία και έφτιαξε ένα ανθρώπινο δυναμικό με δεξιότητες που δεν υπάρχουν στη χώρα μας. Βιοτεχνολόγοι, προγραμματιστές ένα κάρο πράγματα.

Σήμερα όλη η σύγχρονη τεχνολογία έχει επενδύσει για να μπορέσει να πιάσει την ευρωπαϊκή αγορά, στην Ιρλανδία. Το Silicon Valley, αν θέλετε, των ΗΠΑ, στην Ευρώπη είναι στην Ιρλανδία. Το ίδιο συμβαίνει και στη βιοτεχνολογία, στη φαρμακοβιομηχανία. Εμείς είχαμε 50 φαρμακευτικές βιομηχανίες, βιομηχανίες που συσκεύαζαν και παρήγαγαν κάποια φάρμακα στον τόπο μας, σήμερα έχουν μείνει 15. Δηλαδή έχουμε μια αντίστροφη πορεία.

Αν ακούσετε τους φαρμακοβιομήχανους στην Ιρλανδία, που είναι όλες οι μεγάλες επιχειρήσεις του κόσμου, εκεί πέρα θα δείτε ότι έχουν μια τρομερή ανάπτυξη. Όχι μόνο για την ελληνική αγορά, για την ευρωπαϊκή αγορά.

Νομίζω ότι έχουμε πολλά να μάθουμε από την Ιρλανδία. Κι όταν το πρωτοαναφέραμε, τότε η κυβέρνηση έκανε έναν αφορισμό, είπε ότι δεν θα γίνουμε εμείς Ιρλανδία, θεώρησε ότι ο μόνος λόγος που το λέγαμε ήταν τα φορολογικά κίνητρα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Το λέει η Ν.Δ. όμως τώρα.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τι λέει η Ν.Δ.; Γιατί δεν έχω ακούσει τη θέση της για την Ιρλανδία. Θα ήθελα να ελπίζω ότι τουλάχιστον σιγά-σιγά συνειδητοποιούμε τα λάθη μας, μαθαίνουμε από αυτά, και δεν χρειάζεται να ξανα-ανακαλύψουμε την πυρίτιδα. Την έχουν ανακαλύψει όλοι.

Δεν έχουμε παρά να μιμηθούμε, και γιατί όχι, να βελτιώσουμε κάτι που έχει πετύχει κάπου αλλού. Ευρωπαϊκές χώρες είναι αυτές, στα σύνορα και στα όρια της Ευρώπης είναι η Ιρλανδία, μια μικρή χώρα με 6-7 εκατομμύρια ανθρώπους, όπου δεν βλέπουν φως τη μισή χρονιά γιατί είναι μέσα στο σκοτάδι με κρύο, με πολλά άλλα πράγματα με λιγότερα χαρίσματα από αυτά που είχε η Ελλάδα. Κι ίσως γι' αυτό χρειάστηκε να δουλέψουν σκληρά και να βρουν λύσεις.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πριν το τέλος της εκπομπής θα σας αφιέρωνα το σημερινό πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ».

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Που δεν έχω ακόμα διαβάσει...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όπου ο τίτλος έχει ως εξής: Είναι η έκθεση του διεθνούς γραφείου εργασίας του ΟΗΕ: «Πολλή δουλειά και φτωχά αποτελέσματα».

Δηλαδή μας λέει ότι οι Έλληνες δουλεύουν όσο κανένας άλλος λαός στις χώρες του ανεπτυγμένου κόσμου και παίρνουν τα λιγότερα. Ο καθένας το βιολί-βιολάκι του θα πείτε εσείς.

Ο.ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ο καθένας το βλέπει από μια πλευρά αναμφισβήτητα. Δεν πιστεύω ότι ο Έλληνας δουλεύει περισσότερο από ό,τι δουλεύουν οι άλλοι. Αμείβεται λιγότερο από ό,τι αμείβονται οι άλλοι. Αλλά πιστεύω ότι παράγει συγχρόνως ανάλογα με αυτό...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με το χέρι στην καρδιά. Αντέχει η ελληνική βιομηχανία;

Και μιλάω για τις μεγάλες επιχειρήσεις. Αυτό που δίνει εικόνα στην ελληνική βιομηχανία. Αντέχει να δώσει περισσότερα στον Έλληνα εργαζόμενο;

Και αν ναι -εγώ πιστεύω ότι ναι- από τα στοιχεία που δίνετε και την κερδοφορία της, γιατί δεν τα δίνει;

Τι θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε; Όταν έχεις καλοπληρωμένο εργαζόμενο, αυτός ο εργαζόμενος δεν ξέρω αν είναι τόσο συνειδητοποιημένος ώστε να παράγει και καλύτερο προϊόν, αλλά ξέρω ότι θα αγοράσει περισσότερα προϊόντα από το σουπερ-μάρκετ και η αγορά θα κινηθεί.

Μίζερος εργαζόμενος δεν παίρνει τα προϊόντα σας.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό που λέτε είναι σωστό αναμφισβήτητα αλλά δεν γίνεται στο επίπεδο της επιχείρησης. Τουλάχιστον δεν επικρατεί αυτή η λογική.

Η λογική είναι, τι μπορούμε να πληρώσουμε, τι αντέχει η κάθε επιχείρηση να πληρώσει. Υπάρχουν επιχειρήσεις, που έχουν πολύ υψηλότερες αμοιβές και ένα προσωπικό που πραγματικά είναι πολύ πιο ικανοποιημένο, διότι είναι πετυχημένες επιχειρήσεις, κερδοφόρες επιχειρήσεις, αναπτυσσόμενες επιχειρήσεις και νομίζω υπάρχουν πολλές τέτοιες στον τόπο μας. Υπάρχουν και πολλές άλλες, οι οποίες, είναι στα πρόθυρα να κλείσουν.

Υπάρχουν επιχειρήσεις σε κλάδους -ιδιαίτερα που το εργατικό δυναμικό παίζει πολύ σημαντικό ρόλο, όπως είναι π.χ. η κλωστοϋφαντουργία, όπως είναι, το καπνεμπόριο- οι οποίες εξαρτώνται σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό από το εργατικό κόστος. Εκεί δεν υπάρχουν μεγάλα περιθώρια.

Λοιπόν σε κάθε κλάδο και σε κάθε επιχείρηση τα πράγματα διαφέρουν. Και πιστεύω ότι μια γενική παρατήρηση είναι: ότι ναι στις αυξήσεις, πρέπει και άλλωστε γίνονται σημαντικές αυξήσεις, αλλά αυτές πρέπει να συνοδεύονται με αύξηση στην παραγωγικότητα, με μέτρα που μπορεί να σχεδιάσει η κάθε επιχείρηση, οι κοινωνικοί εταίροι για να βελτιώσουμε την παραγωγικότητα και εφόσον τη μετράμε και βλέπουμε το αποτέλεσμα, τότε αυτό πραγματικά πρέπει να πάει στους εργαζόμενους.

Αυτό που μας προβληματίζει όμως σαν κοινωνία γενικότερα είναι τι κάνουμε με τον δημόσιο τομέα, όπου δεν μπορούμε να μετρήσουμε την παραγωγικότητα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό δεν θεσμοθετείται; Δηλαδή έχω αύξηση παραγωγικότητας, αυξάνω και τον μισθό, ή δίνω μπόνους.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μα έμμεσα γίνεται. Θα σας έλεγα στις διαπραγματεύσεις για την Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που αποτελεί τη βάση τουλάχιστον για τον ιδιωτικό τομέα.

Σχεδόν το ελάχιστο μίνιμουμ που παίρνει η κάθε Σύμβαση, μετά και η ελάχιστη αμοιβή στον τόπο μας, εκεί πράγματι δίνουμε συνήθως τον πληθωρισμό συν ένα ποσοστό της αύξησης της παραγωγικότητας, διότι θεωρούμε ότι ένα μεγάλο μέρος από την αύξηση της παραγωγικότητας οφείλεται στην εργασία.

Υπάρχει και αύξηση της παραγωγικότητας, που οφείλεται στις επενδύσεις και τον εξοπλισμό και την τεχνολογία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η τελευταία μου ερώτηση, κύριε Πρόεδρε, ποντάρω στην εμπειρία σας.

Που βλέπετε τα επόμενα χρόνια να έχουμε ανάπτυξη, στην ελληνική βιομηχανία; Δηλαδή σε ποιο κλάδο;

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι μια καλή ερώτηση. Πιστεύω ότι ο χώρος των τροφίμων είναι ένας χώρος που έχει δείξει μια πάρα πολύ καλή πορεία και έχει ακόμα σημαντική προοπτική.

Πιστεύω ότι πιθανώς τα καλλυντικά θα ήταν ένας άλλος χώρος που θα μπορούσαμε γιατί υπάρχει μια γενικότερη τάση να γυρίσουμε στη φύση και στα φυσικά προϊόντα. Υπάρχουν ακόμα δυνατότητες, πιστεύω, στον χώρο της υψηλής τεχνολογίας, στην πληροφορική, που μπορούμε να αξιοποιήσουμε αρκετά καλά, υπάρχουν πολλά πετυχημένα παραδείγματα. Είναι δυστυχώς λίγα αλλά θα μπορούσαμε αυτό να το εξαπλώσουμε γενικότερα.

Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι στη βαριά βιομηχανία μπορούμε να έχουμε σημαντικά περιθώρια περαιτέρω ανάπτυξης. Εκεί τα πράγματα είναι πιο δύσκολα, διότι δεν έχουμε όπως λέγαμε ούτε φθηνό δυναμικό, αλλά δεν έχουμε ούτε φθηνή ενέργεια, ούτε πιθανώς πολλές πρώτες ύλες για να μπορέσουμε να τις αξιοποιήσουμε.

Ο μεταλλευτικός χώρος είναι ένας χώρος που κι αυτός έχει φθάσει σε κάποια ωρίμανση, πάει καλά, οι λίγες επιχειρήσεις που έχουν μείνει στον χώρο πάνε καλά -όπως και η επιχείρηση, στην οποία εγώ είμαι Πρόεδρος- αλλά δεν είναι πολλές.

Ο τουριστικός τομέας, είναι ένας τομέας, που θα έχει πάρα πολύ μεγάλη ανάπτυξη στον τόπο μας, εάν πάρουμε κάποια σωστά μέτρα και αν και εδώ επενδύσουμε, πιστεύω, στο ανθρώπινο δυναμικό, στις υπηρεσίες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ελπίζω να περάσατε καλά μαζί μου. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ο.ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να είστε καλά. Ευχαριστώ κι εγώ. Γεια σας. -